

Jeg kan i denne Forbindelse f. Eks. nævne — det sorterer ikke under Justitsministeriet —, at den Mand, der var Finansministerens Læge, er bleven udnævnt til Sygekasseinspektør, og saaledes kunde der fremdrages en hel Del Eksempler. Derfor mener jeg, at det vilde være overordentlig heldigt, hvis en saadan Kommission snarest mulig kan blive nedsat, og vi kunne komme til faste og bestemte Regler med Hensyn til Ordningen af vort Lægevæsen og faa bestemte Regler for, hvorledes Lægeembederne skulle besættes. Jeg synes, at det, der er sket her, og som indenfor Regeringspartiet ikke synes at have vakt synderlig Opsigt, men der er opfattet som den naturligeste Ting af Verden, i Virkeligheden hører til den Slags Ting, der give os andre en vis Lede ved at beskæftige os med Politik. Naar vi se, at saadanne Ting kunne passere, uden at det vækker synderlig Forargelse, virker det saaledes, at vi, som ikke ere professionelle Politikere — vi, som have andre Ting at tage os af — efterhaanden maa sige til os selv, at det offentlige Liv er blevet saaledes, at vi egentlig ikke mere bryde os om at have med det at gøre. Jeg vil haabe, at man, naar denne Kommission bliver nedsat, kan faa bestemte Regler for Embedsbesættelser indenfor Lægestanden, som udelukke enhver Uretfærdighedshandling i saa Henseende.

Berntsen: Spørgsmaalet om en Omordning af det overordnede Sundhedsraad har tidligere været Genstand for lange og indgaaende Forhandlinger her i Tinget, men det var umuligt at komme længere end til at vedtage en motiveret Dagsorden. En saadan blev vedtagen i Samlingen 1898—99 og lød saaledes: „Idet Folketinget opfordrer Justitsministeren til at fremsætte Lovforslag om Lægevæsenet i den af Udvalgets Flertal antydede Retning, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“ Dette Forslag om Overgang til Dagsordenen blev vedtaget enstemmigt her i Tinget med 69 Stemmer. Hvad var det da, at Folketingsudvalget ønskede, og hvad var det, som hele Tinget enstemmigt sluttede sig til? Det var Fordringen om, at vort Medicinalvæsen skulde omordnes, Lægevæsenet og Apotekervæsenet skulde have en mere tidssvarende Ordning, og vi have sikkert fra alle Sider den Gang, ikke mindst fra Venstres, haft en fast Overbevisning om, at en Hindring for at faa Reformen i denne Retning laa i det daværende overordnede Sundhedsraad. Jeg hører derfor ikke til dem, der som den

sidste ærede Taler beklage, at det overordnede Sundhedsraad ikke fik en mere hæderlig Ligfærd, end Tilfældet var. Det forekommer mig, at det overordnede Sundhedsraad var i sin Sammensætning og Virkemaade saa uheldigt og forældet, at det var paa høje Tid, man fik det afløst. Jeg mener, det var heldigt, at man fik en midlertidig Ordning for nu at kunne gaa over til en endelig Ordning.

Personligt anbefaler jeg varmt, at man kommer til det Resultat, at vi bør ophæve den forældede Distriktslægeinstitution. Jeg tror, det vil være tidssvarende og hensigtsmæssigt, at man i Stedet for Distriktslæger under en eller anden Form engagerer Kommunalæger. Nu da vi have Alderdomsforsørgelse, nu da vi have Sygekasser, nu da vi have Hjælpekasser, og nu da Fattigloven i saa mange Maader henviser til Lægehjælp, uden at det har Fattighjælpens Karakter, mener jeg, det vilde være i Kommunernes saavel som ogsaa i de trængendes velforstaaede Interesse, at man gik over til at etablere Kommunalæger. Saaledes som Forholdene ere omkring i Kommunerne, er det jo ret uhenigtsmæssigt, at Medlemmer af Sygekasser og Folk, der faa Alderdomsforsørgelse, søge omtrent hver sin Læge; vi have Eksempler paa, at der i en Kommune kan søges 5—6 forskellige Læger, og Resultatet af alt det er, at de Penge, som Staten bevilger til disse udmærkede Institutioner, tage Lægerne og maaske lidt til. Det er blevet en Fordel for Lægerne, at man har faaet disse Statsmidler til Sygekasserne, i Stedet for at disse Penge hovedsagelig skulde være komne de ubemidlede Medlemmer af Sygekasserne til gode. Her er et Forhold, der trænger i høj Grad til en Omordning. Som det har udviklet sig hidtil, bør det ikke fortsættes. Hvis man etablerede Kommunalæger under en eller anden Form med Støtte af Statskassen, vilde man faa bedre Økonomi i Anvendelsen af Statens Midler, ligesom Adgang til Lægebehandling vilde blive mere bekvem for de syge.

Vi trænge ogsaa i høj Grad til en Forandring af Apotekervæsenet, og vi ere vist alle enige om, at havde vi ikke haft den nuværende Justitsminister, vilde vi ikke have haft ret mange af de ny Apoteker, der nu ere blevne oprettede omkring i Landet, idet det overordnede Sundhedsvæsen næsten ved enhver Lejlighed har sat sig imod meget berettigede Krav og Ønsker fra Befolkningens Side om Oprettelse af ny Apoteker. Det synes, som